

[Gade]

at afvise de muligheder i den økonomiske politik, der ligger i loven, f.eks. den mulighed, der er i § 1:

»Disse reguleringer kan omfatte såvel det enkelte pengeinstitut samlede kreditgivning som kreditgivning til bestemte, nærmere afgrænsede formål.«

Ikke fordi jeg tror, at den regering, vi har siddende for nærværende, vil bruge det, der ligger i § 1, men ud fra den argumentation, at disse muligheder bør være til rådighed for et andet flertal, der kunne føre en anden økonomisk politik. Det er jo sådan, at jo flere økonomiske instrumenter vi fjerner, med jo større vægt kommer arbejdsløsheden til at indgå som økonomisk virkemiddel. Vi sidder i dag med en regering, der benytter arbejdsløsheden som regulator i økonomien. Det ville være forkert at afskaffe det instrument, vi har her.

Der er i dag i endnu højere grad end i 1973 et stort behov for at føre en selektiv kreditpolitik. Derfor må lovforslaget afvises.

Hahn (CD):

Ligesom ministeren kan CD måske også være sympatisk indstillet over for grundholdningen i det foreliggende lovforslag. Forslaget har adskillige gange før været behandlet her i folketinget. Samtlige ministre har tidligere afvist forslaget. Jeg skal ikke forlænge debatten, men kun oplyse, at CD i øjeblikket ikke kan medvirke til gennemførelse af lovforslaget.

Janne Normann (RV):

Det radikale venstre var i 1973 imod vedtagelsen af denne lov, fordi den gav en bemyndigelse til ministeren og mulighed for en selektiv kreditformidling, men disse muligheder har ikke været brugt, og vi er enige med økonomiministeren i, at loven er et godt grundlag for pengepolitiske aftaler. Vi kan derfor ikke gå ind for lovforslaget.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke gå ind for det foreliggende lovforslag om ophævelse af loven om regulering af kreditformidling. Det er en lov, som i øjeblikket ikke bruges, men man kan ikke se bort fra, at der kan blive brug for den, og måske ligger den trods alt i baghovedet hos mange af de institutter, der

skal give de store kreditter. Der kan være situationer, hvor det er nødvendigt at stramme kreditgivningen og forlange en bestemt mængde likvide midler af de store institutter.

Vi kan altså ikke gå ind for lovforslaget.

Glistrup (FP):

Det er gennemført hæderligt og derfor respektabelt, når socialdemokratiet og SF går imod dette lovforslag, for forslaget er jo bygget på en ideologi, der er lige stik modsat den socialistiske statsreguleringsideologi. Derfor er det forståeligt, at socialdemokratiet og SF, der jo i sin tid som flertalspartier sammen med nogle nordatlantiske gennemførte disse bestemmelser, ønsker at bevare samfundets mulighed for styring af erhvervslivet ned i de mange detaljer, som er muliggjort med den foreliggende lov.

Derimod er det fundamentalt i strid med, hvad de øvrige partier plejer at opvarte med, når man hører dem i fjernsyn og radio og læser dem i aviserne og møder dem rundt omkring i forsamlingshuse, at man her siger: uha, staten skal skam have lov til at blive ved med at blande sig ind i disse forhold, og staten skal skam bevare en lov af det indhold, at man kan gribe ind i det enkelte pengeinstituts kreditgivning, og at man skal kunne begynde at regulere på bestemte, nærmere afgrænsede formål, hvad man må udlåne til – ud fra den styringsplanmæssige filosofi, som har lidt så stærke nederlag i de østeuropæiske lande. Kan man dog ikke forstå, at om man giver et lån til bilhandleren og kalder det erhvervskredit, eller om man giver et lån til bilhandlerens kunde og kalder det for brugskredit, så virker det præcis på samme måde i relation til samfundsøkonomien? Det må være op til de enkelte pengeinstitutter selv at finde frem til, hvordan det pågældende pengeinstitut mener bedst at kunne tilrettelægge sin markedsføring, og så må den frie konkurrence afgøre, hvordan tingene udvikler sig, så de samfundsmæssige ressourcer bliver anvendt bedst muligt.

Men det er altså kun noget, man har til søndagsbrug. Så snart man kommer her i salen og bliver præsenteret for oplugning i lovgivningen, kan man ved dette forslags behandling – som ved alle de mange andre forslag, fremskridtspartiet har stillet efter regeringsskiftet – altid komme med, at lige på